Nr. 33.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał następuiący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego drugiego Marca, tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie Szymona Kłopocińskiego z Miasta Skąpego w Powiecie Lipińskim Departamencie Płockim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Łukasza Bogusławskiego, czyniącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego w dniu osmym Maia, tysiąc ośmset dziesiątego roku, między urzędem oskarżyciela publicznego a skazanym zapadłemu; przez który tenże Szymon Kłopociński za spolnictwo uskutecznionego łupieztwa na osobie Wawrzeńca Bukowskiego włościanina na Rumonkach Osieckich, w Powiecie Lipińskim Departamencie Płockim mięszkaiącego, przez wzgląd że obwiniony za długo w więzieniu zostawał dla wielu przeszkód wstrzymuiących pospiech indagacyi, i że w dawnieyszém życiu postępowanie iego było nienagannném, stosownie do §. 1189. i 71. pra-

wa Kryminalnego, w związku z §. 23. Edyktu d. d. 26. Lutego 1799. roku, na całe życie więzienia w domu kary i poprawy, oraz na sześćset rózg chłosty, które ma w pierwszych sześciu latach, po pięćdziesiąt rózg co pół roku w dwóch dniach odbierać, skazanym został, z zastrzeżeniem iednak iżby po upłynieniu lat dwunastu do aggracyacyi był przedstawiony;

Maiąc sobie uczyniony wniosek przez rekursuiącego

I. Że Sąd wyrokuiący przestąpił istotne Sądowego postępowania formalności, iako to:

że pierwsze sledztwo z obwinionego przez Sąd Woyskowy uskutecznione, pomimo widocznych uchybień tak co do składu Sądu inkwiruiącego, iak co do osnowy swoiéy, sprzeciwia się §. 79. Ordynacyi Kryminalnéy, według którego w obecnym przypadku gdzie występek spólnie z żołnierzami popełniony został, Sąd inkwiruiący powinien był się składać z osób Woyskowych i cywilnych;

że temu pierwotnemu protokołowi sledztwa zarzucał poźniéy obwiniony niezgodność z wyznaniami swoiemi, twierdził razem iż zeznania iego nie były dobrowolnemi bo poprzedziła ie kara piędziesiąt kiiów, a Sądy następnie inkwiruiące zaniedbały przekonać się czy obwiniony wsaméy rzeczy był bitym;

że sledztwo dalsze w Sądzie Ziemiańskim Lipińskim w dniu czwartym Lutego, tysiąc ośmset osmego roku odbyte, a przez samego tylko obwinionego przy położeniu znaków krzyża podpisane przeciwi się wyrażnym przepisom w rozdziale 2. tytułu I. Ordynacyi Kryminalnéy obiętym, a mianowiciéy §wi 43. tegoż miéysca;

że względem cielesnych uszkodzeń złupionego zeznania tylko świadków słuchane były, kiedy w myśl §§. 140. i 141. Ordynacyi Kryminalnéy uszkodzenia takowe przez dwóch przysięgłych Chirurgów zaświadczonemi bydź winny,

że przy sledztwie nie został wyiaśniony dostatecznie zamiar obwinionych, iak tego §. 265. wymaga, ani główne oko-

liczności przestępstwa ustanowionemi nie były, a mianowicie; czy obwiniony namawiał innych do popełnienia łupieztwa? czy podał myśl palenia grochowin na piersiach uszkodzonego? czy w saméy rzeczy odbywał straż przed Domem w czasie wykonania zbrodni?

Kiedy zaś te główne okoliczności dowiedzionemi niezostały, kiedy ani własne obwinionego zeznania pomimo początkowego w Sądzie Woyskowym bicia onego, ani zeznania świadków nad wszelki zarzut wyższych przekonać go nie mogły o podanie pierwszéy myśli do zbrodni, kiedy tenże nie był tak czynnym pomocnikiem, iżby zbrodnia bez iego pomocy w myśl przywiedzionego przez Sąd wyrokuiący §. 71. prawa Kryminalnego dokonaną bydź nie mogła; kiedy widoczne zachodzą sprzeczności w zeznaniu uszkodzonego i żony iego, którzy twierdzieli że Kłopociński stoiąc za Domem dowiadywał się czy uszkodzony żyie ieszcze, nastawał na niego i łupieżców zachęcał, a przecież we dwa dopiero miesiące po dopełnionym czynie z przypadkowego odkrycia skradzionego prześcieradła dowiedzieli się, że tenże obwiniony do owéy napaści należał; stąd więc daléy wnosi strona rekursuiąca

II. Że Sąd Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego po tylu uchybionych istotnych Sądowego postępowania przepisach, nie maiąc udowodnionego takiego stopnia przestępstwa o iakim mowią §§. 1189. i 71. prawa Kryminalnego, mylnie też prawa zastosował, a nawet pominął wyraźny przepis §. 72. tegoż miéysca w słowach,

Jeżeli dana pomoc niebyła koniecznie potrzebną do wykonania zbrodni, tedy iednakowoż w miarę iak daleko przez nię zbrodnia ułatwioną lub przyspieszoną została, oraz w miarę wielkości zbrodni, powinna bydź ukaraną na pomagaiącym,

który to §. właśnie do udowodnionego zarzutu w niniéyszéy sprawie należało stosować;

Żąda zatém aby zaskarżony wyrok, na mocy Art. 10. pod liczbą

1. i 2. Organizacyi Sądu Kassacyinego skassowanym, a sprawa w celu powtornego rozsądzenia innemu Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy odesłaną została;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który domagaiąc się Kassacyi zaskarżonego wyroku, utrzymuie;

iż w ninieyszéy sprawie gdzie kara przechodzi miarę §. 419. Ordynacyi Kryminalnéy oznaczoną, a dochodzi téy którą §. 429. wskazuie, Sąd wyrokuiący nieuzupełnił śledztwa, i uchybił formalnościom w §§. 418. aż do 429. Ordynacyi teyże zaleconym;

iż mylnie przystosował §. 71. prawa kryminalnego do przestępstwa które nie nosi na sobie znamion iakie tenże §. oznacza; a stąd równie niewłaściwie użył §. 1189. rzeczonego prawa i §. 23. Edyktu 1799. roku;

że dowolnie wybieraiąc kary i z powszechnego prawa kraiowego i z Edyktu przestąpił granicę każdéy z tych dwóch ustaw, a tém samém nadużycie władzy popełnił;

że oznaczaiąc epokę w któréy winowayca podany bydź ma do aggracyacyi wyrokował względem tego co do innych władz attrybucyi należy, i co nie było dozwolonem w texcie użytego §. 23. edyktu.

Sąd Kassacyiny.

zważywszy

iż Sąd wyrokuiący z przyczyny niedopełnionych istotnych Sądowego postępowania formalności, szczególniéy §§nai tytułu I. rozdziału 2. Ordynacyi Kryminalnéy zaleconych, niemniéy z powodu uchybionych przepisów w §§. 418. aż do 429. téyże ordynacyi obiętych, niedoprowadził sprawy do takiego Stanu, iżby z niego mógł się okazać wyraźny prawny dowód takiego stopnia uczestnictwa zbrodni, za iaki prawo przez Sąd przytoczone karę w wyroku wskazaną przepisuie;

Re-

Rekurs osądzonego Szymona Kłopocińskiego, oraz wnioski Królewskiego Prokuratora rozsądzaiąc, wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego na początku z daty i treści wyrażony kassuie, i sprawę w celu powtornego rozsądzenia do Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego odsyła mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) STA: POTOCKI, Prezes.
(L. S.)

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

L. Osiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 34.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał następuiący wyrok: —

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu, dnia piątego Kwietnia, Tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY
XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie Gerarda Gleya Kommissarza Xięstwa Łowickiego plenipotenta Generalnego Xięcia Ludwika d' Eckmühl imieniem

tegóż czyniącego, w Skierniewicach zamieszkałego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyinego między Gromadą wsi Kompiny z iednéy, a tymże dziś rekursuiącym zdrugiéy strony w dniu dwudziestym Września tysiąc ośmset dziesiątego roku na posiedzeniu ferialném zapadłemu, — mimo niestawienia się strony pozwanéy, gdy od udowodnionego wręczenia, iéy na dniu piętnastym Grudnia tysiąc ośmset dziesiątego roku Rezolucyi Kommissyi Podań i Instrukcyi, czas prawem przepisany upłynął a rekursuiący stosownie do Art: 46. Organizacyi Kassacyinéy zaocznego domaga się postępowania;

Maiąc sobie przez stronę skarżącą uczyniony wniosek, że wyżéy wspomniony wyrok Sądu Appellacyinego podlega Kassacyi. —

1. z przyczyny niewłaściwości Sądu
2. z przyczyny iż Sąd w nim władzę swoią nad legalny obręb rozciągnął;

co w następuiący sposób dowodzić usiłuie;

iż Sąd Appellacyiny wyrokuiąc w sprawie która iuż z odwołania się od wyroku wydziału spornego Sądu Pokoiu w drugiéy Instancyi przez Trybunał Cywilny Departamentu Warszawskiego sądzona była, niewłaściwie zastosował do obecnego przypadku Art: 453. Kodexu postępowania w słowach:

„ będą podlegać Appellacyi wyroki uznawane wyrokami ostateczněy Instancyi, gdy będą wydane przez Sędziów którzy nie mogli wyrokować tylko mocą pierwszéy Instancyi„

którego to Artykułu według zdania rekursuiącego myśl inna bydź nie może iak ta: „ iż chociażby Sędzia pierwszéy Instancyi nazwał swóy wyrok wyrokiem ostatecznym, przecież takowe nazwanie nie przeszkodzi założeniu Appellacyi, skoro przedmiot sprawy w pierwszéy Instancyi ostatecznie sądzonym bydź nie mógł, co w obecnéy sprawie mieysca nie miało;

nadto tenże Sąd Appellacyiny nie słuchaiąc excepcyi strony w ów czas pozwanéy teraz rekursuiącéy co do niewłaściwości, przestąpił Artykuły 148. 172. Kodexu postępowania; które Artykuły takowe excepcye niewłaściwości przed wszystkiemi innemi excepcyami wnosić i sądzić nakazuią.

Co zaś do drugiego zarzutu rozciągienia władzy nad legalny obręb, twierdzi rekursuiący,

iż Sąd Appellacyiny kassuiąc wyrok Trybunalski, i odsyłaiąc sprawę w celu powtórnego rozsądzenia innemu tegoż Trybunału wydziałowi, przywłaszczył sobie attrybucye Sądu Kassacyinego; a razem postąpił przeciw zasadom ustopniowania Instancyi Sądowych, wyrokuiąc w trzeciéy Instancyi, kiedy w porządku konstytucyinym Sądownictwa żadna sprawa przez trzy instancye przechodzić niemoże;

żąda zatém, iżby zaskarżony wyrok, na mocy Art: 10, pod liczbą 3. i 5. Organizacyi Kassacyinéy skasowanym został.—

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który uznaiąc sprawę niniéyszą iako rzeczywiście w charakterze sprawy possessoryinéy przeprowadzoną przez *trzy Instancye*, wnioskuie Kassacyą zaskarżonego wyroku;

Sąd Kassacyiny.

Rekurs Gerarda Gleya Kommissarza Xięstwa Łowickiego i Generalnego pełnomocnika Xiążęcia Ludwika d' Eckmühl w imieniu tegoż Xiążęcia, przeciw pozwanéy gromadzie wsi Kompiny niestawaiącéy zaocznie rozsądzaiąc,

zważywszy

iż Trybunał pierwszéy Instancyi Departamentu Warszawskiego, pomimo mylnego twierdzenia, iakoby włościanie wsi Kompiny, w przypadku obecnym potrzebowali upoważenia Rady Ptefekturalnéy, iednak stosownie do zapozwu przed Sąd Pokoiu wydanego, wyrokiem swym de dat: dwudziestego pierwszego Lipca tysiąc ośmset dziesiątego, sądził mocą drugiéy Instancyi w sprawie za possessoryiną uważanéy;

zważywszy

iż Sąd Appellacyiny wyrokiem swoim dnia dwudziestego Września tysiąc ośmset dziesiątego roku uchylaiąc dopiero wspo-

mniony wyrok Trybunału, i odsyłaiąc sprawę innemu w tymże Trybunale Wydziałowi, przywłaszczył sobie attrybucye Sądowi tylko Kassacyinemu właściwe;

zapatrzywszy się zatém

na Art: 10. pod liczbą 5. Organizacyi Kassacyinéy, wyrok tyle razy wspomniony Sądu Appellacyinego, w dniu dwudziestym Września tysiąc ośmset dziesiątego roku zapadły, iako przez niewłaściwą władzę wydany uchyla i Kassuie, summę dwadzieścia pięć Złotych w papierze stęplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż summę równie w papierze stęplowanym, od ninieyszego wyroku opłaconą mieć chce — mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) Sta: POTOCKI Prezes.
(L. S.)
Osiński Pisarz.

Wydrukować
Felix Łubienski
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.